

Ніч у степу

Лідія Компанієць

Тепер — проростати насінню
В м'якому, вологому грудді...
...Сівбу закінчивши весінню,
Поснули натовлені люди.

Замовкли степи неозорі.
А ніч така тиха і синя...
По небу розкидано зорі,
Неначе по полю — насіння.